

Цілі виконання завдання:

Мобілізація всієї Христової Церкви для виконання всіх заповідей Христа,
з усіма людьми, у всіх місцях, використання всіх Божих дарів, усе для
Божої слави

Rick Warren

A

Біла книга

Коли ми говоримо про Велике доручення, більшість людей не усвідомлюють, що Ісус насправді дав п'ять Великих доручень. У «Завершенні завдання» ми говоримо про всі п'ять із них — одну в Матвія та одну в Марка, Луки, Івана та Діянь. Ви знаєте, коли щось повторюється в Святому Письмі, ми дійсно повинні взяти до уваги. Це ніби Ісус каже: «Якщо ти випадково не отримав одного, Я хочу, щоб ти отримав інші».

У Євангелії від Матвія 28:19 ми маємо найвідоміше Велике Доручення: «Ідіть, і зробіть учнями всі народи» (NIV).

Але в Марка 16:15 Ісус сказав: «Ідіть по всьому світу та проповідуйте Добру Новину всім» (NLT).

У Луки 24:47-48 ми отримуємо наступне Велике Доручення: Ісус сказав: «Було також написано, що ця звістка буде проголошена повноваженням Його імені всім народам, починаючи з Єрусалиму: «Прощення гріхів для всіх, хто кається». Ви свідки всього цього». (NLT).

А в Івана 20:21 Ісус сказав: «Як Отець послав Мене, так і Я посилаю вас» (CEB).

Потім у Діяннях 1:8 Ісус каже: «Ви приймете силу, коли на вас зійде Святий Дух, і будете Моїми свідками в Єрусалимі, і в усій Юдеї та Самарії, і аж до краю землі» (NIV). Яка мета Божої сили в нашому житті? Просто щоб почуватися добре? Ні, це для того, щоб ми могли бути свідками.

Наша мета у виконанні завдання

Чи помітили ви, що у цих п'яти Великих Дорученнях Ісуса слово «всі» вживається сім разів? «Всі» — дуже важливе слово в Новому Завіті. Отже, виходячи з цих п'яти Великих Доручень, яка наша мета у Завершенні Завдання? Що ми збираємося робити разом?

Ось наша мета:

Мобілізація всієї Христової церкви, щоб виконувати всі заповіді Христа, з усіма людьми, у всіх місцях, використовуючи всі Божі дари, все для Божої слави.

Кожна з цих фраз має дуже важливе значення для того, що ми намагаємося зробити. Дозвольте мені надати вам деяку біблійну підтримку для кожного.

Фраза 1: «Мобілізація всієї Христової Церкви»

Перша фраза така: «мобілізація всієї Христової Церкви». Бог завжди мав на меті, щоб Церква була Його агентом і інструментом у світі. У Посланні до Ефесян 3:10 сказано: «Його наміром було те, щоб тепер, через церкву, була відома різноманітна мудрість Бога» (NIV).

Якщо Церква не ділиться Євангелієм, вона не буде поширена. Божим агентом і інструментом на Землі є Церква. Це не уряд, це не бізнес, це не освіта, це не розваги, це не спорт. Запланованим представником Бога на Землі є Його Церква.

І, звичайно, Церква всюди. Я міг би провести вас у 10 мільйонів сіл на Землі, де єдине, що є в них, це церква. У будь-якому селі церква завжди на першому місці. Нехай у них немає ні міліції, ні продуктового магазину, ні пошти, ні школи, але перше, що є в кожному селі, – це церква. Друге – це бар, але перше – завжди церква. чому Тому що тіло Христа є найбільшою мережею на планеті.

Тепер я хочу зупинитися на цій фразі лише на хвилину і поставити запитання: чому за 2000 років церковної історії великі, благочестиві чоловіки та жінки ще не виконали Великого доручення?

Я провів багато досліджень з цього питання. Під час COVID я прочитав усе, що зміг знайти, про те, чому кожна попередня спроба виконати Велике Доручення за останні 500 років, по суті з часів Реформації, зазнала невдачі. Найбільша причина, чому всі інші зусилля щодо виконання Великого Доручення зазнали невдачі, полягає в тому, що жодні зусилля ніколи не залучали всю Церкву. Майже в кожному випадку минулі зусилля щодо поширення Євангелія по всьому світу очолювала дуже невелика та обмежена група білих західних чоловіків. Вони не мобілізували всю Церкву Христову, тому не змогли цього зробити.

Правда полягає в тому, що білі західні чоловіки не представляють всю церкву. Більшість християн не білі, половина християн – жінки, і більшість християн не західні; вони з інших куточків світу. Попередні зусилля не змогли мобілізувати християн усіх націй, усіх конфесій та віруючих обох статей. Більшість Церкви залишилася осторонь у попередніх спробах завершити Велике Доручення.

Ми збираємося це змінити. Ми збираємося мобілізувати всю Христову церкву.

Зараз однією з великих проблем є небажання християн співпрацювати з християнами інших конфесій. Це не нова проблема. Ця проблема така ж стара, як і перші 12 учнів. Спочатку навіть вони хотіли працювати тільки зі своєю групою.

У Євангелії від Марка 9:38 учень Іван сказав: «Учителю, ми бачили, як хтось виганяє бісів Твоїм іменем, і ми сказали йому припинити, тому що він не один з нас» (NIV).

«Він не один із нас». Це звучить знайомо? Це конфесійність у плоті.

Ісус відповів: «Не зупиняйте його... бо хто не проти нас, той за нас» (Марка 9:39-40).

Таке ж малодушне, вузьке мислення, яке Іван продемонстрував у Євангелії від Марка 9, перешкоджало кожному попередньому поколінню виконати Велике Доручення—оскільки вони ніколи не залучали всю Церкву, молодих і старих, чоловіків і жінок, кожна расу, кожна націю, кожна деномінацію.

Ісус мусив неодноразово нагадувати про це своїм учням. В Євангелії від Івана 10:16 Ісус сказав: «Маю Я інших овець, які не з цієї кошари. І їх Я маю привести. І вони послухають Мій голос, і буде одна отара й один Пастир» (NIV). Знаєте, що сумно сьогодні? Багато християн не усвідомлюють, що не всі християни перебувають у їхній кошарі. Більшість християн не належать до вашої деномінації — не до вашої церкви, вашої стратегії чи вашої традиції. Чи усвідомлювали ви коли-небудь, що більшість християн у світі не з вашого племені чи вашого бренду?

Тепер дозвольте мені зупинитися, щоб підбадьорити вас. Більшість християн насправді не уявляють, наскільки велика Церква. Я був благословенний тим, що Бог дав мені привілей навчати пасторів по всьому світу. За останні 40 років я навчив понад 1,1 мільйона пасторів у 165 країнах, що дозволило мені побачити, наскільки велика церква насправді. Це набагато більше, ніж ви думаєте, тому що всі ми схильні думати лише про своє плем'я, націю, марку чи деномінацію.

Тепер дозвольте мені поглянути на це в перспективі. Населення світу досягне 8 мільярдів людей. З цих 8 мільярдів людей близько 600 мільйонів сповідують буддисти — це близько 7 відсотків населення світу. У світі близько мільярда індустів; понад 90 відсотків з них знаходяться в Індії.

Є близько 1,8 мільярда мусульман; вони ростуть завдяки народжуваності, а не конверсії. Є лише 15 мільйонів євреїв, тому що Голокост знищив близько п'яти поколінь; має бути майже в 10 разів більше — 140 мільйонів євреїв.

Але християн у світі 2,6 мільярда. Ви це знали? Це кожна третя людина на планеті.

Церква – це найбільша річ на планеті Земля. Церква більша за будь-який народ. Церква має більше людей, ніж Китай. Насправді тут проживає більше людей, ніж у Китаї, Сполучених Штатах і Європі разом узятих.

Християнська церква є найбільшою організацією на планеті. Це затьмарює все інше. У нас немає причин соромитися чи кутатися в кут. Наша армія добровольців налічує сотні мільйонів, і вона більша за всі національні армії разом узяті.

Тепер я розумію, про що ви думаєте. Не всі ці християни – ваш бренд. Але якби ви запитали цих 2,6 мільярда людей: чи вірите ви в Трійцю – Отця, Сина і Святого Духа? Вони б сказали: «Так». Чи вірите ви, що Ісус є Сином Божим і Спасителем світу? «Так». Чи вірите ви, що він помер на хресті та воскрес на Великдень за ваші гріхи? «Так». Чи вірите ви, що він вознісся на небеса і одного дня повернеться? «Так». Чи вірите ви, що Ісус послав свого Святого Духа, щоб заснувати церкву на П'ятидесятницю? «Так». Тоді ми в одній команді!

Дозвольте мені конкретніше. З 2,6 мільярда християн у світі — це кожна третя людина на планеті — 1 мільярд із цих християн є католиками. 300 мільйонів є православними (російські православні, сирийські православні, греко-православні — усі православні у східних регіонах). 500 мільйонів є п'ятидесятниками, що є найшвидше зростаючим сегментом християнства. А 800 мільйонів — різні протестанти та євангелісти. Церква більша, ніж ви думаєте.

А тепер, завершуючи завдання, вгадайте що? Ми переслідуюмо всю Церкву.

Звичайно, як і мусульмани, індуїсти, буддисти та євреї, християни не погоджуються з багатьма різними доктринами. Ті 2,6 мільярда не погодяться на все. Але ми всі погоджуємося, що Ісус є істинним Богом, а не просто людиною, яка померла на хресті, щоб спасти нас від наших гріхів і воскрес.

Отже, що, якби ми справді мобілізували всю Христову Церкву? Католицька, православна, п'ятидесятницька, протестантська, євангельська, незалежна та всі інші різні версії? Хіба це не зробило б завдання набагато легшим? так

Чи знаєте ви, що це була молитва Ісуса безпосередньо перед тим, як він пішов на хрест? У Гетсиманському саду він молився, щоб його церква була об'єднана. А потім він сказав: «Батьку... не Моя, а Твоя нехай буде воля» (Луки 22:42).

Знаєш, що найсумніше? Це молитва Ісуса без відповіді. І він молиться двічі. Подивіться на ці вірші: «Молюся також за тих, хто увірує в Мене через їхню звістку, щоб усі були одно... Нехай і вони будуть у Нас, щоб увірував світ, що Ти послав Мене» (Івана 17:20-21 NIV).

Подивіться на це ще раз. Він каже: «Усі ті, хто повірить у мене через їхнє послання». Він молився за вас у той момент.

Тоді він каже: «Щоб усі були одно». Він молиться про єдність для тих із нас, хто увірував.

І продовжує: «Нехай і вони будуть в нас одно, щоб світ увірував, що Ти послав Мене». Грецька фраза «щоб» є реченням хіна. Мета єдності полягає не тільки в тому, щоб ми були єдині. Метою єдності є місія, це євангелізація, це свідчення.

«Нехай і вони будуть одно... щоб увірував світ». Світ буде завойований Христом, коли ми будемо єдині у Христі. Він каже це двічі.

В Євангелії від Івана 17:23 він повторює це: «Я в них, а Ти в мені, щоб вони були доведені до повної єдності» (NIV). Чи знаєте ви, що Бог молився, щоб ви мали повну єдність з усіма іншими християнами? Він не говорив про структурну єдність. Він говорив про те, як ми ставимося один до одного як брати і сестри в сім'ї Бога.

Знову ж таки, єдність є ключем до завершення завдання. Якщо ми не навчимося ладнати разом—як любити одне одного, незважаючи на наші доктринальні розбіжності,—ми ніколи не завершимо завдання. Він занадто великий. Але якби ми змогли мобілізувати всю Церкву — кожную деномінацію, будь-яке походження — це було б легко, тому що у нас був би один з кожних трьох людей на планеті.

Тепер у ФТТ ми будемо використовувати принцип, який використовував Біллі Грехем, який називається кооперативним євангелізмом. Це означає, що ми будемо працювати з усіма, хто захоче з нами працювати. Ми хочемо мати всю Христову Церкву. Це перша фраза.

Фраза 2: «Виконувати все, що наказав Христос»

Ось друга фраза: «Виконувати все, що наказав Христос». Це друга частина Завершення завдання—уся Христова церква виконує все, що наказав Христос.

Багато людей думають, що як тільки ви привели людину до віри в Ісуса, ви виконали Велике Доручення.

Дозвольте мені задати вам запитання. Чи знаєте ви, скільки конкретних наказів дав Ісус? Ви коли-небудь складали список усіх із них? Якщо у вас немає списку, як ви можете завершити завдання, «навчити їх виконувати все, що я наказав»? Якщо ви їх не знаєте, як ви можете навчити когось робити їх, а тим більше робити їх самі?

Більшість дослідників Біблії погоджуються, що, залежно від того, що ви вважаєте дублікатом чи повторенням, у Новому Завіті є приблизно 250 заповідей Ісуса. Дозвольте мені показати вам кілька віршів.

В Євангелії від Івана 14:15-17 Ісус говорить: «Якщо ти любиш Мене, то виконуватимеш усе, що Я наказую». Це ознака любові. Це випробування любові. І він продовжує: «І я попрошу Отця, і Він дасть вам іншого порадника, щоб був з вами назавжди. Він є Дух Святий, що веде до всієї правди».

А в Євангелії від Івана 10:21 Ісус говорить: "Ті, хто приймає Мої заповіді та виконує їх, є тими, хто любить Мене. Мій Батько буде любити тих, хто любить Мене; Я також буду любити їх і відкрию Себе їм" (GNT). Ви хочете, щоб Бог відкрився вам більше? Виконуйте його команди.

Чи знаєте ви, що є однією з найбільших перешкод для виконання всіх заповідей Христа? Це та сама проблема, що була у фарисеїв: наші власні традиції. Ми хочемо робити речі так, як нам зручно, а не так, як сказав Бог.

У Євангелії від Марка 7:7-9, 13 Ісус говорить: «Їхнє поклоніння нічого не варте, тому що вони навчають людських правил замість Божих заповідей. Ви відмовляєтеся від Божих заповідей, щоб слідувати людським традиціям. Вам не важко відкидати Божі заповіді, щоб дотримуватися своєї власної традиції. Таким чином ви скасували Слово Боже, щоб захистити свої власні традиції».

Як найшвидше зрозуміти, що є біблійним у вашій церкві, а що просто традиційним? Поїхати жити в іншу культуру та служити в іншій християнській церкві протягом року. Ось як я це зрозумів. Я заснував церкву підлітком у Нагасакі, Японія, і раптом я побачив багато речей, які робив усе своє життя як християнин, і подумав: «Чи це справді біблійне, чи це просто традиційне? Чи це щось національне? Чи це деномінаційне?» Я зрозумів, що багато з того, що ми робимо, не є біблійним або навіть практичним — це просто традиційно.

Фраза 3: «З усіма людьми в усіх місцях»

У «Завершенні завдання» ми хочемо «залучити всю Христову церкву» та мобілізувати їх «виконувати все, що наказав Христос». І ось наступна фраза: «з усіма людьми в усіх місцях».

Подивіться на цей вірш: У Євангелії від Марка 16:15 Ісус наказує: «Ідіть по всьому світу та проповідуйте Добру Новину всім і всюди» (TLB). Тепер це не потребує багато пояснень; це досить просто. У будь-якому місці, де ви знайдете людей, ми повинні донести туди Добру Новину.

Фраза 4: «Використання всіх Божих дарів»

Наступна фраза, яка є ключовою для завершення Завдання, була проігнорована в минулих спробах виконати Велике Доручення: «Використання всіх Божих дарів».

Бог дав нам усі свої дари, щоб проповідувати Євангеліє по всьому світу, тому що Бог хоче великої родини. Бог є богом любові, і він хоче, щоб сім'я любила. Він відправив нас на Землю, щоб ми пізнали Його і провели з Ним вічність.

У 1 Коринтян 12:4-6 сказано: «Є різні види дарів, але всі вони від одного Духа. Є різні види служіння, але всі ми служимо одному Господу. Є різні види діяльності, але той самий Бог діє через нас і в усіх нас».

Бог діє по-різному в різних групах, різних націях і різних деномінаціях.

Я пам'ятаю, як одного разу, дуже давно, я переглядав Святе Письмо, щоб спробувати з'ясувати, яким був стандартний підхід Ісуса до проповідування Євангелія. Як він залучав людей до Христа? Чи використовував він чотири духовні закони? У нього була маленька книжечка? Яким був стандартний спосіб, у який Ісус ділився євангелією?

Ось що я виявив: у нього його не було. Не існує стандартного правильного способу ділитися Доброю Новиною. Коли Ісус був із землеробами, він говорив про землеробство та посів насіння. Коли він був з рибалками, він говорив про ловлю риби. Коли був із жінкою біля криниці, говорив про живу воду.

У Ісуса не було готового, завченого напам'ять викладу Євангелія. Ви ніколи не знайдете цього ніде в Святому Письмі. У нього був набагато більш розумний, природний, стосунковий шлях. Він почав з потреб і страждань інших.

Існує більше ніж один спосіб поділитися Доброю Новиною. Є тільки один шлях до Отця. Ісус сказав: «Я є дорога... Ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене» (Івана 14:6). Але є тисяча шляхів до Ісуса. Люди приходять з різних причин. Хтось виходить із самотності, хтось із страху, хтось із горя, хтось із запитання, а хтось навіть із неправильних спонукань.

Деякі люди прийшли до Ісуса, щоб побачити чудо. Деякі люди прийшли до Ісуса, щоб поставити підступне запитання. Ісуса не хвилювало, чому люди приходили до нього, якщо вони приходили. Люди можуть прийти до Христа з неправильної мотивації. Ісус просто хоче, щоб вони прийшли, тому що після спасіння відбувається освячення, де ми виявляємо наші мотиви.

Існує більше одного способу ділитися Євангелієм, так само як різні наживки ловлять різні види риби. Я можу назвати вам тисячу різних способів ділитися Доброю Новиною, залежно від того, з ким ви розмовляєте — з ув'язненим, військовим, матір'ю дошкільняти, людиною похилого віку чи іммігрантом.

Існує також більше ніж один спосіб заснувати церкву. Потрібні всілякі церкви, щоб охопити всіх людей. Існує більше ніж один спосіб перекласти уривок зі Святого Письма. Список можна продовжувати.

Правда в тому, що більшість людей у світі думають не так, як ви. У різних людей різні потреби, образи, інтереси, запитання та страхи. Виконання завдання — звернення до кожної людини в будь-якому місці — вимагатиме найбільшої креативності з усіх проектів в історії. Чому? Тому що Бог створив кожну людину унікальною, і ключ до серця кожного унікальний.

Ми збираємося застосувати цей вірш, який ми прочитали раніше, 1 Коринтянам 12:4-6, не лише в євангелізації, але й у визнанні цінності та внеску християн, які не належать до вашого племені.

Бог не шукає одноманітності. Він навмисно зробив нас іншими. Християни, які не належать до вашого племені, мають цінність і можуть зробити внесок. Щоб я сказав: «Боже, чому ти не зробив так, щоб я подобався цим людям?» це найвища зарозумілість. Упередження, расизм і фанатизм є великими гріхами. Вони ніби кажуть: «Боже, ти зробив помилку. Ти повинен був зробити так, щоб усі подобалися мені».

Бог навмисно створив усіх нас різними. Бог шукає єдності, але не шукає одноманітності.

Ось принцип, якого нам доведеться дотримуватися, працюючи разом — усі ми, вся Церква — щоб завоювати весь світ. Єдиний спосіб досягти єдності — це любити різноманітність.

Фраза 5: «Все для Божої слави»

Остання фраза говорить про нашу мотивацію: все для Божої слави.

Ми знаємо, що наша мета — прославляти Бога. Але як це зробити?

Дозвольте запитати по-іншому: як Ісус прославив Бога? Як би він це не зробив, ми теж повинні це зробити.

В Івана 17:4 Ісус говорить до Батька: «Я прославив Тебе тут, на землі, виконавши роботу, яку Ти дав Мені виконати» (NLT).

Іншими словами, Ісус прославив Бога, виконавши завдання, яке Бог дав йому. Ми прославляємо Бога так само, як це робив Ісус — виконавши роботу, завершивши завдання, яке Ісус дав нам виконати.

Ось ще один спосіб, яким ми можемо принести славу Богові. В Івана 15:8 і вірші 16 Ісус сказав: «Ви віддаєте славу Отцеві Моєму, коли приносите багато плодів і таким чином показуєте, що ви Мої учні» (Івана 15:8 GW). Бог не просто хоче вірності; він хоче плідності. Ісус продовжує: "Не ви Мене вибрали, але Я вас вибрав. Я призначив вас іти, щоб ви приносили тривкі плоди" (Івана 15:16 GW).

Новий Завіт говорить нам, що Бог прославляється кожного разу, коли люди спасаються.

В Об'явленні 1:5-6 сказано: «Вся хвала Тому, Хто любить нас і звільнив нас від наших гріхів, проливши за нас Свою кров. Він зробив нас Своїм царством і Своїми священиками, які служать Йому перед Його Богом. Віддайте Йому вічну славу, Він править на віки вічні». Так ми віддаємо славу Богу.

І разом із цим, в Об'явленні 5:9-10 сказано, що вони співали пісню: «І всі вони співали нову пісню Агнцеві: "Ти достойний... бо Ти був забитий"». Іншими словами, вони співали про хрест. А потім продовжується: «"І кров'ю Своєї смерті Ти викупив людей для Бога з кожного племені, і язика, і народу, і люду, і зробив їх царством священиків для нашого Бога"» (NCV). Це приносить славу Богові.

ТИ БУДЕШ?

Приєднуйтеся до коаліції тисяч віруючих, церков, деномінацій та організацій, які збираються разом для виконання Великого доручення. Завершення Завдання є закликом мобілізувати всю Христову Церкву, виконувати всі заповіді Христа, з усіма людьми, у всіх місцях, використовуючи всі Божі дари, все для Божої слави до 2033 року, до 2000-річчя вказівок, даних нам Ісусом.

Дізнайтеся більше та почніть роботу на FinishingtheTask.com.